

शिष्याय विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् ।
 शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥ २२ ॥
 विप्रेन्द्र कवचस्यास्य ऋषिर्नारायणः स्वयं ।
 कृष्णस्य भक्तिदास्ये च विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ २३ ॥
 सर्वाद्या मे शिरः पातु केशं केशवकामिनी ।
 भालं भगवती पातु लोला लोचनयुग्मकं ॥ २४ ॥
 नासां नारायणी पातु सानन्दा चाधरौष्ठकं ।
 जिह्वां पातु जगन्माता दन्तं दामोदरप्रिया ॥ २५ ॥
 कपोलयुग्मं कृष्णेशा कण्ठं कृष्णप्रियाऽवतु ।
 कर्णयुग्मं सदा पातु कालिन्दीकुलवासिनी ॥ २६ ॥
 वसुन्धरेशा वक्षो मे परमा सा पयोधरं ।
 पद्मनाभप्रिया नाभिं जठरं जाह्नवीश्वरी ॥ २७ ॥
 नित्या नितम्बयुग्मं मे कङ्कालं कृष्णसेविता ।
 परात्परा पातु पृष्ठं सुश्रोणी श्रोणिकायुगं ॥ २८ ॥
 परमाद्या पादयुग्मं नखरांश्च नरोत्तमा ।
 सर्वाङ्गं मे सदा पातु सर्वेशा सर्वमङ्गला ॥ २९ ॥
 पातु राशेश्वरी राधा स्वप्ने जागरणे च मां ।
 जले स्थले चान्तरीक्षे सेविता जलशायिनी ॥ ३० ॥
 प्राच्यां मे सततं पातु परिपूर्णतमप्रिया ।
 वह्नीश्वरी वह्निकोणे दक्षिणे दुःखनाशिनी ॥ ३१ ॥
 नैऋते सततं पातु नरकार्णवतारिणी ।
 वारुणे वनमालीशा वायव्यां वायुपूजिता ॥ ३२ ॥